

Wenzel Neergaard: Til det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) vil jeg sige, at naar det Mindretal, til hvilket jeg hører, ikke har stillet Ændringsforslag til tredie Behandling, er det i Erkendelse af Umuligheden af her i Tinget at faa vedtaget et saadant Ændringsforslag. Ellers vilde det — det indrømmer jeg det ærede Medlem — sikkert være den naturligeste Stilling, vi kunde have indtaget.

Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) vil jeg sige, at fordi han gentager Beskyldningen for ulogisk Holdning, bliver den ikke rigtigere. Det ærede Medlem vil ikke kunne modsige, at der i Jernbanelovens § 14 intet som helst staar om, af hvad Art den Værdistignings-skat skal være, som man der har udtalt sig om. Det, der i Virkeligheden er foregaaet, er, at den ærede Landstingsmand, som det ærede Medlem hentydede til, i den Kommission, som var nedsat angaaende denne Sag, til at begynde med stod paa ganske det samme Standpunkt som jeg. At dette ærede Medlem senere foretog en Svingning og gik med til at indføre en Ejendomsskyld af en væsentlig anden Beskaffenhed end den af os ønskede, nemlig en Salgsafgift, forpligter virkelig ikke os til at foretage den samme Svingning. Vi kunne ikke alle, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, have en saa ubegrænset Højagtelse for og Kærlighed til de Medlemmer af Landstingets Højre, som ere gaaede over, at vi, hver Gang de foretage en Svingning, ogsaa foretage en saadan.

Jungersen: Jeg ønsker blot at sige, at saa længe Lovforslaget ikke har været til tredie Behandling, er ikke alt Haab ude om muligt at faa det ændret og forbedret, men jeg skal villigt indrømme, at Udsigterne ere vel ikke særlig lyse. Det er derfor selvfølgelig heller ikke min Mening, at vi skulle stemme imod Lovforslaget her ved anden Behandling, men først, naar det ved tredie Behandling foreligger til endelig Afgørelse.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): I Henhold til de Udtalelser, jeg kom med ved første Behandling, skal jeg tilraade at stemme for Lovforslagets Overgang til tredie Behandling i uforandret Skikkelse, ihvorvel jeg naturligvis beklager det magre Resultat, som dette Lovforslag byder.

Overfor de Ytringer, som faldt fra den ærede Ordfører, skal jeg bemærke, at Regeringen naturligvis gerne vil have sin

Opmærksomhed henvendt paa, at de Principper, vi knæsatte ved denne Lov, naar en ny praktisk Erfaring er indvunden, blive anvendte i videre, ja, i videst muligt Omfang. Naar man imidlertid særlig har villet fremhæve Sidesporene, skal jeg sige, at det dog vel er noget betænkeligt alene at tage Sidesporene ved de bestaaende og nu i Vorden værende Jernbaneanlæg frem til Jernbaneskyld. Thi det vil dog være lidt urimeligt kun at ramme de Grundejere, hvis Grundstykker blive udnyttede til industrielt Brug, medens de andre Grundejere, hvis Grundstykker ligge ved Siden af og ved anden Udnyttelse ogsaa faa en Værdistigning, ikke skulle svare nogen Afgift. For øvrigt skal jeg bemærke, at den højtærede Ordfører tidligere, som Trafikminister, med klog Forudseenhed har haft Blikket rettet paa dette Forhold og den Gang truffet Foranstaltninger til, at der ikke bliver indlagt Sidespor ved Statsbanerne, uden at der bliver taget Forbehold med Hensyn til Værdistigning, et Forbehold, som selvfølgelig ogsaa fremtidig vil blive taget af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Det kunde jo være ret fristende at komme ind paa en Forhandling, som ganske vist vilde blive en Gentagelse af tidligere Forhandlinger dette Spørgsmaal vedrørende, men jeg skal modstaa Fristelsen. Jeg vil blot modsige de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen). Det ærede Medlem sagde, at naar denne Lov blev vedtagen, var Resultatet i Virkeligheden det, at Rigsdagen vedtog en Lov, som ingen, absolut ingen, var tilfreds med. Det vil kunne siges om saa at sige alle eller i alt Fald om det allerstørste Tal af Love, ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem gør gældende, men den er ikke rigtig. Jeg gør opmærksom paa, at for dette Lovforslags Vedkommende er Forholdet det, at et stort, stort Flertal i begge Ting har erkendt, at selve Lovforslagets Princip var rigtigt. Det har man med stort Flertal i begge Ting fastslaaet og derfor ogsaa i Loven om Jernbaneanlæg indsat en Bestemmelse om, at der skal svares en Jernbaneskyld eller Værdistigningsafgift, som det hed den Gang, af den Værdistigning, der fremkommer ved Jernbaneanlæg. For selve dette, at der af den Værdistigning, der fremkommer ved de nye Jernbaneanlæg, skal svares en Afgift til det offentlige eller, rettere sagt, til dem, der an-